

[Ministeren for handel, industri og søfart.] Stater i Amerika. Dér har man været længst fremme med 40 timers arbejdsugen, dér er weekendordningen overordentlig udbredt, og dér har man det mest effektive erhvervsliv i verden. Gå i modsætning hertil østpå, tag f. eks. til Moskva, hvor jeg har haft den fornøjelse at iagttage forretningslivets udfoldelse. Her holder butikkerne åbent til midnat, her ser man søndagshandelen florere livligt. Men der er vel ingen, der vil påstå, at man har bedre sociale forhold i Rusland, end vi har her, af den grund, og der er vel ingen, der vil påstå, at det østeuropæiske erhvervsliv er mere effektivt end vort af den grund. Mon der ikke er god grund til, at vi i dette weekendspørgsmål i højere grad søger vore forbilleder i de fremskredne vestlige demokratier end i det socialt tilbagestående Østeuropa? Det vil jeg mene at der er.

Jeg tror ikke, at weekendens gennemførelse vil få økonomisk uheldige virkninger for landet. Handelens omkostninger bliver såvist ikke større af den grund, snarere mindre. Den kan blive et yderligere incitament til ønsket om arbejdstidsforkortelse for arbejderne, men kan ikke blive afgørende. Dette ønske fra arbejdernes og ungdommens side ville med omtrent samme kraft være tilstede alligevel.

Flere af de ærede ordførere har været inde på at fremhæve, at såfremt det skulle vise sig, at den nye lukkelov vil medføre åbenbart urimelige forhold, skulle vi fra ministeriets side være villige til at optage forhandlinger om ændringer i loven, også selvom en almindelig lukkelovsrevision ikke var på tapetet. Et tilsagn herom vil jeg meget gerne give, idet jeg dog vil tilføje, at jeg synes, vi foreløbig skal holde weekend rent lukkelovsmæssigt et års tid og indhøste nogle erfaringer. Men når det er sket, har jeg ikke spor imod, at vi optager eventuelle åbenbart urimelige forhold til forhandling.

Hermed skal jeg takke udvalget og de ærede ordførere for den velvillige behandling.

N. Chr. Christensen: Jeg kan ikke være utilfreds med de udtalelser, der er fremsat fra forskellig side, selvom de går imod det ændringsforslag, der er stillet af venstres udvalgsmedlemmer, for alle ordførerne og også den højtærede handelsminister har jo egentlig i deres udtalelser givet udtryk for, at de er ganske klar over, at dette lovforslag, som nu skal gennemføres i rigsdagen, er meget ufuldstændigt og meget utilfredsstillende.

Jeg lagde især mærke til de udtalelser, som

ordføreren for det konservative folkeparti, det ærede medlem hr. Weikop, fremsatte. Det ærede medlem forstod fuldtud de synspunkter, der lå bag venstres forslag, men af forskellige grunde kunne det ærede medlem alligevel ikke stemme derfor. Man kunne, når man lyttede opmærksomt til, ikke undgå at lægge mærke til, at det ærede medlems tale var et eneste hjertesuk over, at det parti, det ærede medlem repræsenterer, gik ind for at kapitulere for de socialdemokratiske synspunkter. Det er jo ganske rigtigt, som den højtærede handelsminister gav udtryk for i sin slutreplik her, at det er det socialdemokratiske synspunkt, der har sejret. Det fremgik også af det ærede medlem hr. Weikops udtalelse om, at ved at give kommunalbestyrelsen en sådan bemyndigelse, som vi har ønsket fra venstres side, kunne man risikere, at i de socialdemokratiske styrede kommuner ville man ikke gå ind for en dispensation fra 14-lukningen, men i borgerligt styrede kommuner kunne det måske tænkes, at man — det sagde det ærede medlem ikke, men jeg går ud fra, at han tænkte det — ud fra de fornuftmæssige hensyn, som borgerligt sindede byråd og sogneråd repræsenterer, ville tage sådanne hensyn. Det kan da ikke være vor opgave fra borgerlig side at bane vejen for de socialistiske synspunkter.

Den udtalelse, den højtærede handelsminister fremkom med her tilsidst, var overordentlig klar. Medens det ærede medlem hr. Bundvad ingenting ville udtale, hvad der jo ikke er noget at sige til, gav handelsministeren frejdigt — som det måske også er hans natur — udtryk for, at det var ganske rigtigt, som jeg havde gjort opmærksom på, at denne lov utvivlsomt ville blive murbrækkeren for den lovfæstede weekend. Jeg har ikke det fjerneste imod, at erhverv og organisationer aftaler weekend, men jeg har noget imod at lovfæste weekend, og det er det, vi fra venstres side har givet udtryk for.

Det ærede medlem hr. Steen mente, at venstres forslag var meget dårligt, et forsøg på at imødekomme til alle sider, og det ærede medlem gav udtryk for, at det ville bringe forvirring indenfor kommunalbestyrelserne, for efter det ærede medlems opfattelse var det kommunale selvstyre at forstå således, at det drejede sig om den størst mulige frihed med hensyn til egne forhold, men ikke med hensyn til andres. Hvornår er disse stationsbyer, som det ærede medlem havde så stor interesse for, kommet til at ligge i en tre-fire forskellige kommuner? Hvad er det for nogle problemer der opstår i det ærede medlems fantasi på dette område? Nej, sandheden er, at det ærede medlem har en rigtig